

Rozhovor

Zpívající pianistka, skladatelka, aranžérka a producentka **Beata Hlavenková** pro Region uvedla:

Filmová hudba mě vždy lákala

TEREZIE KREJČÍ

Opava – Před nedávnem vystoupila v opavském KUPE muzikantka Beata Hlavenková. Na svém kontě má čtyři autorská hudební alba a cenu Anděl v kategorii jazz a blues. Mimo jiné vyučuje na prestižní New York University v Praze a spolupracuje na různých projektech s předními českými i zahraničními hudebníky.

Koncertování před lidmi se stalo běžnou součástí vašeho života. Míváte ještě během koncertování trému?

Mám. Zvláště, když hraji nějakou těžší skladbu či zpívám. Samozřejmě hodně také záleží na prostředí, na mém rozpoložení a kontaktu s publikem. Zrovna v KUPE se mi hrálo dobře a cítila jsem, že jsme s publikem byli naladěni na stejnou vlnu a souznělo nám to.

Většinu lidí se s vaším jménem vybaví jazz. Jak jste se k tomuto žánru dostala?

Víte, ono mě zařadit do nějaké škatulky je složitější. Nejprve jsem vystudovala kompozici klasické hudby 20. století, poté jsem se dostala k jazzovému fusion, pop jazzu a základům klasického jazzu. Dále jsem se jazzu hodně věnovala během studií na Konzervatoři Jaroslava Ježka a na americké univerzitě University of Massachusetts. Později jsem se ale postupně

» **Zařadit mě do nějaké škatulky je složitější.**

vracela k psaní jednoduchých forem a ke klasice. Samozřejmě prvky jazzu mě ovlivnily a v mých skladbách se objevují, ale já sama se za klasického jazzového muzikanta nepovažuji.

Učíte na New York University v Praze. Co se vám na práci pedagoga líbí?

Nejvíce mě baví učit kompozici. Bohužel ne každý semestr mám na tyto hodiny studenty, ale zrovna tento semestr jsem měla štěstí a přihlásilo se mi pět lidí. Líbí se mi, že studenti, ačkoliv mají kolem dvaceti let, už mají svůj názor a vědí, co chtějí. Baví mě s nimi konzultovat jejich skladby a nápady.

MUZIKANTKA Beata Hlavenková nedávno vystoupila v opavském KUPE.

Foto: archiv Beaty Hlavenkové

Zpíváte, komponujete hudbu, učíte, koncertujete... Kdy vám zbude čas na cvičení skladeb? Přeje jenom to není jen tak.

Když vím, že mě čeká více koncertů, tak samozřejmě cvičím častěji. Ale jelikož se neživím jenom koncertováním, bohužel netrénuji pravidelně. Když pracuji na něčem jiném, hraní jde stranou. Ono to jde pak samozřejmě poznat. (smích)

Nedávno jste začala spolupracovat s Davidem Ondříčkem, který natáčí dvoudílný film z oblasti Karviné Dukla 61. Co vás přimělo pustit se do vytváření filmové hudby?

Tato oblast mě vždy lákala a zjišťuji, že to je svět, který musím lépe pochopit. Často od lidí, kteří chodí na moje koncerty, slyším, že moje hudba v jejich myslí vyvolává určité obrazy. Navíc David Ondříček všechny filmy dělá s Honzou Muchovem, který zná moji hudbu, a to mě vždy potěší, když člověka prezentuje to, co dělá. Musím přiznat, že do budoucna bych se chtěla filmové hudbě více věnovat. Jsem už domluvená s dokumentaristkou Petrou Nesvačilovou na spolupráci do budoucna.

Před pár dny jste oslavila 40. narozeniny. Je to pro vás zlomový věk a co plánujete do budoucna?

Určitě to je pro mě zlomový věk. Na té umělecké rovině balanuji v tom smyslu, že se snažím dělat to, co mě baví, a vybírat si, jakým směrem půjdu a s kým budu spolupracovat. Jednoduše neztrácet čas zbytečnými věcmi. Těch plánů do budoucna se mi v hlavě rodí strašně moc. Plánuji vydat další desku, kde bych se více věnovala sound designu a elektronice. No a také bych se ráda vrátila k umělému skladbě. Mám chuť napsat něco většího.

Vaše poslední deska Bethlehem se skládá z vánočních koled. Proč jste se rozhodla vytvořit zrovna vánoční desku?

Vánoční desku jsem už plánovala dlouho, jelikož po hudební stránce vánoční čas miluji. Říkala jsem si, že těch komorních nezpívaných koled není zase tolik a že by mě lákalo si je podle své hudební představy zahrát. Vždy jde jen o to, že se nějaká věc rodí v hlavě a pak musí přijít vhodný čas, kdy okolnosti nahrávají tak, aby album vyšlo.

Co považujete za svůj největší dosavadní hudební úspěch?

Myslím si, že už to, že se živím tím, co mě baví, považuji za svůj největší hudební úspěch. Ať už to je aranžování, skládání, hraní či spolupráce s různými lidmi, to vše mě neskutečně baví a naplňuje. Jsem za to strašně moc vděčná a rozhodně bych neměnila.

Vizitka

Beata Hlavenková se narodila 2. 2. 1978 ve Vendryni a se svým manželem kytaristou Patrikem Hlavenkou a jejich dvěma syny žije v Praze. Se svým mužem také vytvořila osnovy pro první české vysoké školské studium jazzové hudby na JAMU v Brně. Kromě svých desek vytvořila liturgii, která se od roku 2005 nachází v Evangelickém kancionálu.